

12.12.2018

Європейська енергетична політика сталого розвитку: фаховий погляд вчених Академії

На сторінках міжнародного громадсько-політичного тижневика «Дзеркало тижня» (випуск № 47, 8-14 грудня 2018 р.) було опубліковано статтю провідного наукового співробітника Інституту економіки та прогнозування НАН України кандидата економічних наук В. Ліра ([Національна академія наук України](#)).

Автор публікації аналізує проблеми реалізації європейської енергетичної політики сталого розвитку на тлі зростаючої глобальної конкуренції у світовій торгівлі.

У першу чергу, експерт нагадує, що парадигму сталого розвитку було модернізовано на Конференції ООН зі сталого розвитку (20–22 червня 2012 р.), через двадцять років після Конференції ООН з навколишнього середовища в Ріо-де-Жанейро, тож вона отримала символічну назву «Ріо+20». Ця конференція підтвердила політичну прихильність глав держав і урядів, світового громадянського суспільства до всіх принципів декларацій зі сталого розвитку, ухвалених у Ріо-де-Жанейро (1992 р.) і Йоганнесбурзі (2002 р.). Водночас Конференція «Ріо+20» запропонувала більш комплексний і системний підхід до проблеми сталого розвитку, визначила його інституційні рамки, що сприятимуть збалансованішій та ефективнішій інтеграції всіх компонентів сталого розвитку на основі цілісного підходу на всіх рівнях – глобальному, національному, регіональному.

В. Лір наголошує, що гуманістичний аспект став визначальним для нової візії майбутнього. Нові цілі сталого розвитку, що викладені у документі «Перетворення нашого світу: порядок денний у сфері сталого розвитку на період до 2030 року», замінили собою Цілі розвитку тисячоліття. Встановлених цілей планується досягати з 2015-го по 2030 р. 25 вересня 2015-го 193 країни затвердили 17 глобальних цілей і 169 відповідних завдань, які мають комплексний характер і забезпечують збалансованість усіх трьох компонентів сталого розвитку: економічного, соціального й екологічного. Відповідно до прийнятих рішень, у портфелі кожної делегації, яка прибула до Катовіце, мав бути чіткий національний стратегічний план дій із досягнення оновленої системи цілей сталого розвитку. Таку національну доповідь «Цілі сталого розвитку: Україна» було оприлюднено 2017-го.

Важливо те, зазначає автор статті, що боротьба зі зміною клімату залишається одним із пріоритетів, але вже не домінантним, враховуючи загострення проблем із подоланням бідності й із рівною доступністю до природних ресурсів, інформації, освіти, медицини для всіх жителів планети. Глобальна екологічна солідарність в економічно розділеному світі дедалі більше поступається національному прагматизму. А це, у свою чергу, створює родючий ґрунт для антиглобалістського руху та відкритих локальних протестів, навіть у країнах — драйверах ідеї сталого розвитку.

Про нові виклики, які постають на шляху європейської енергетичної політики до цілей сталого розвитку, докладно читайте у публікації «Європейський світлофор енергетичного переходу до сталого розвитку: режим миготливого жовтого» за посиланням: <https://goo.gl/wy1VPC>.